

## سوالات حقوق جزای اختصاصی ۲

- ۱- اگر شخص فاقد مجوز حمل اسلحه باشد، میتوان او را علاوه بر مجازات محاربه به مجازات حمل سلاح غیر مجاز نیز محکوم ساخت؟
- ۲- جرم بغی را تعریف کنید و بیان نمایید منظور از گروه در جرم بغی چیست؟
- ۳- تفاوت جرم سوءقصد به جان مقامات سیاسی یا مذهبی داخلی با جرم سوءقصد به جان مقامات سیاسی خارجی را بیان کنید؟
- ۴- چه زمان میتوان توافق افراد برای ارتکاب جرائم علیه امنیت را از مصادیق محاربه دانست؟
- ۵- تبانی جزء جرائم ساده محسوب میشود یا جرائم مرکب؟
- ۶- در جعل امضا و مهر چه میزان شباهت با اصل ضرورت دارد؟
- ۷- آیا صدور چک از حساب دیگری بدون اجازه صاحب حساب جعل است یا خیر؟
- ۸- اگر شخصی اقدام به جعل نموده و خودش از آن استفاده کند، مرتکب جرم واحد شده است یا جرائم متعدد؟
- ۹- احمد خودروی متعلق به سعید را برای انجام کار اداری خودش به کارمند دولت رشوه داده است؟ با توجه به اینکه خودرو متعلق به احمد نبوده است آیا کارمند مرتکب جرم ارتشاء شده است؟
- ۱۰- در چه صورتی رشوه دهنده از مجازات حبس معاف می گردد؟

## جوابیه حقوق جزای اختصاصی ۲

### جوابیه ۱

با توجه به آنکه شرط تحقق جرم محاربه استفاده از سلاح است، بحث تعدد جرم ناظر بر حمل سلاح غیر مجاز و محاربه منتفی است و همان گونه که در بند د ماده ۱۰ قانون کاهش مجازات حبس تعزیری مصوب ۹۹ نیز آمده است: "در صورتی که مجموع جرائم ارتكابی در قانون عنوان مجرمانه خاصی داشته باشد، مقررات تعدد جرم عمال نمیشود و مرتکب به مجازات مقرر در قانون محکوم میشود".

جوابیه ۲- گروهی که در برابر اساس نظام جمهوری اسلامی ایران، قیام مسلحانه کند باغی محسوب میشود و در صورت استفاده از سلاح، اعضای آن به مجازات اعدام محکوم میگرددند.

منظور از گروه مجرمانه عبارت است از گروه نسبتاً منسجم متشکل از سه نفر یا بیشتر که برای ارتكاب جرم تشکیل میشود یا پس از تشکیل، هدف آن برای ارتكاب جرم منحرف میگردد.

جوابیه ۳- شرط تحقق جرم سوء قصد به جان مقامات سیاسی یا مذهبی داخلی ارتكاب جرم در قلمرو ایران نیست، در زمره جرائم غیر قابل گذشت شمار میرود و شکایت یا گذشت بزه دیده تأثیری در روند تعقیب یا مجازات نخواهد داشت

لکن شرط تحقق جرم سوء قصد به جان مقامات سیاسی خارجی، ارتكاب جرم در قلمرو ایران است هم چنین مطابق تبصره ماده ۲۱۳ ق.م.ا. بخش تعزیرات اعمال مقررات ماده فوق منوط به تقاضای دولت مر بوطه یا نماینده سیاسی آن دولت یا مطالبه مجنی علیه یا ولی اوست و در صورت استرداد تقاضا، تعقیب جزائی نیز موقوف خواهد شد.

جوابیه ۴- تحقق جرم محاربه ۲۷۹ ق.م.ا مستلزم کشیدن سلاح برای ترساندن مردم و ترس حداقل یک نفر است و در صورتی که قصد مرتکب در این موارد مقابله با اصل نظام و براندازی آن باشد یا در نتیجه رفتار او تبعاتی مانند شکست جبهه اسلام، آسیب گسترده و ... به بار آید، مرتکب به مجازات محارب محکوم می‌گردد.

جوابیه ۵- برای پاسخ به این سوال باید میان جرائم علیه امنیت با جرائم علیه اعراض، نفوس و اموال مردم قائل به تفکیک شد؛ تبانی برای ارتکاب جرائم علیه امنیت در زمره جرائم ساده به شمار می‌رود و صرف توافق افراد برای ارتکاب این دسته از جرائم، تبانی به حساب می‌آید؛ اما در مورد دسته دیگر از جرائم یعنی تبانی علیه اعراض، نفوس و اموال مردم صرف توافق کفایت نمی‌کند و باید برای رسیدن به این هدف مقدمات اجرایی را هم تدارک دیده باشند؛ بنابراین تبانی در این موارد از جرائم مرکب محسوب می‌شود.

جوابیه ۶- امکان به اشتباه انداختن و مشتبه کردن، شرط است نه اشتباه کامل.

-احتمال مشتبه کردن افراد معمولی و اشتباه عرفی کافی است، هرچند که شباهتی بین امضای اصلی و تقلبی نباشد

- در اشیایی مثل سکه و اسکناس و نشان‌های دولتی شباهت لازم است، چون با عدم شباهت با اصل، امکان به اشتباه انداختن هم منتفی است.

جوابیه ۷- اگر امضایی که بر روی برگ چک دیگری زده شده است، شبیه به امضای صاحب حساب نباشد، عمل مرتکب جعل نیست؛ زیرا نمونه امضای صاحب حساب در بانک وجود دارد و متصدی بانک به اشتباه نمی‌افتد، ولی اگر امضایی که بر روی برگ چک دیگری زده شده، شبیه به امضای صاحب حساب باشد، عمل مرتکب جعل است و اگر از چک استفاده کند، عمل مرتکب استفاده از سند مجعول نیز محقق شده است و اگر منتهی به بردن مال دیگری شده باشد، عمل مرتکب کلاهبرداری نیز می‌باشد

جوابیه ۸- جعل و استفاده از سند مجعول از سوی یک نفر، جرائم متعدد محسوب میشوند که در این موارد مجازات مرتکب بر مبنای مقررات تعدد مادی تعیین می شود. در مواردی که جعل و استفاده از سند مجعول تنها با یک عمل صورت گرفته باشد، رفتار مرتکب را نمیتوان از مصادیق تعدد جرم دانست و مرتکب تنها به مجازات جعل محکوم می شود.

جوابیه ۹- برای تحقق ارتشاء لازم نیست که مال متعلق به خود راشی باشد مطابق نظریه مشورتی اداره حقوق قوه قضائیه : (برای تحقق جرم رشاء و ارتشاء مالکیت راشی نسبت به مالی که به عنوان رشوه می دهد شرط نیست و اگر راشی مال مسروقه را هم به عنوان رشوه بدهد از مصادیق رشاء میباشد دادن مال دیگری به عنوان رشوه از مصادیق تعدد معنوی یعنی رشاء و انتقال مال غیر محسوب می شود و مرتکب مستنداً به ماده ۱۳۱ ق.م.ا به مجازات جرم اشد محکوم میگردد.

جوابیه ۱۰- در صورتی که رشوه دهنده برای پرداخت رشوه مضطر بوده و یا پرداخت آنرا گزارش دهد یا شکایت نماید از مجازات حبس مزبور معاف خواهد بود و مال به وی مسترد میگردد